

SZEMLE

BEITRÄGE ZUR BIBLIOGRAPHIE DER NAMENFORSCHUNG IN DER DDR. Bearbeitet von Inge Bily. Leipzig. 1979. Namenkundliche Informationen Beiheft 1.

E kiadvánnyal új sorozatot kezd az NDK névtani kutatásának központja, a lipcsei Karl-Marx-Universität. A sorozat célja, hogy eredeti névtani adalékokat /akár csak kéziratban levőket is/ és bibliográfiai adatokat tegyen közzé, ezzel segítse a német és külföldi szakirodalmat.

Az előttünk levő füzet a „Bibliographie zur Namenforschung in der DDR“ /I--II/ folytatása, amely 1963-ig tartalmazott címeket, utalásokat. Ez az első „Beiheft“ tartalmazza a Namenkundliche Informationen 1--35. számainak teljes anyagát, beleértve nemcsak az önálló tanulmányokat, hanem a tudósításokat, méltatásokat, megemlékezéseket, recenziókat is. Tartalmazza ezen kívül az Onomastica Slavogermanica című tanulmánykötetek /I--IX/ tanulmányait, továbbá tizenkét 1961 után megjelent névtani tanulmánygyűjtemény anyagát /címük a füzet 55. és 57. oldalán található/. A címgyűjtés zárási időpontja 1979. július 31. volt.

A bibliográfia az egyes címeket tematikus csoportokba rendezi, ezen belül pedig ahhoz az alcsoportozásba, amelybe tartalmilag leginkább beleillenek. Az egyes alcsoportokon belül a címek a szerzők neve szerint ABC-rendben következnek.

A bibliográfiában három magyar vonatkozású címmel találkozunk: a 432. szám alatt H. Naumann tudósítását találjuk a nyíregyházi névtani kutatásokról, a 751. szám alatt J. Schultheisnek Ladó János Magyar utónévkönyvéről, a 752. szám alatt pedig H. Protzenak a Zala megye Földrajzi Nevei c. kötetről írt recenziót.

Reméljük, hogy e fontos névtani kiadvány, mely igénytelen, sokszorosított formában jelent csak meg, minél több hazai szakember kezébe eljut majd.

HEGEDŰS ATTILA

NYELVÉSZETI TANULMÁNYOK 1980. Szerkesztette és az előszót írta TEISZLER PÁL. Kriterion Könyvkiadó Bukarest /Nyomtatták Kolozsvárott/, 1980. 175 lap.

A kötet nyolc szerző hat cikkét tartalmazza. Balogh Dezső és Teiszler Pál közösen adtak közzé „Mutatvány Marosvásárhely vidéke tájnyelvi atlaszából” /7--34/ címen értékes tájszóanyagot a Székelyföld és a Mezőség érintkezési területéről. Gálffy Mózes „Tájszótípusok a marosmagyarói nyelvjárásban” /35--50/ és Muradin László „Néhány növénynév erdélyi nyelvöldrajza” /119--30/ című írások szolgálatnak számunkra értékes anyagot a keleti magyar nyelvjáróterületekről.

Névtudományi szempontból három igen jó összefoglalót olvashatunk négy szerző: két nyelvész, egy újságíró és egy biológus toldából. A névtanósok körében a szerzők közül legismertebb B. Gergely Piroska, aki „Szerkezeti, funkcionális és társadalmi összefüggések a családnevek népi használatában” /51--90/ címen ír öt kalotaszegi magyar település: Gyerőmonostor /Manastireni/, Bánffyhunyard /Huedin/, Kispetri /Petrinzel/, Nagykapus /Capusu Mare/ és Bács /Baciu/ családneveinek rendszeréről. E különböző nagyságú települések családnévanyaga: Gyerőmonostoron 20, Bánffyhunyardon 207, Kispetriben 53, Nagykapuson 82, Bácsott 123 családnév-típus. Ezen családnevek jórésze már